

nterni broj: CD-5-30-11/01/011

PREDMET: Razgovor vodjen dana 05.05.1992. godine izmedju
Mandić Momčila zv. Momo i Kvesić Brane

Kontrola telefona:

Kodna oznaka: "TEO"

NN ženska osoba 2:	Molim?
NN ženska osoba 1:	Halo, dobar dan.
NN ženska osoba 2:	Molim!
NN ženska osoba 1:	Dobar dan.
NN ženska osoba 2:	Dobar dan.
NN ženska osoba 1:	Je li me čujete?
NN ženska osoba 2:	Da.
NN ženska osoba 1:	Molim Branka Kvesića, treba Momo Mandić.
NN ženska osoba 2:	Samo malo.
NN ženska osoba 1:	Hvala.
Kvesić Branko:	Molim.
NN ženska osoba 1:	Halo, Branko Kvesić?

Kvesić Branko:	Da.
NN ženska osoba 1:	Dobar dan.
Kvesić Branko:	Dobar dan.
NN ženska osoba 1:	Momo Mandić vas treba, momenat.
Mandić Momčilo:	Halo!
Kvesić Brano:	Halo!
Mandić Momčilo:	Da.
Kvesić Brano:	Pa đe si, joooj...?
Mandić Momčilo:	Pa đe si brate Hrvatu? (smijeh)
Kvesić Brano:	Jesi živ ti stari?
Mandić Momčilo:	Vje..., jesi ti mene sad zvao, ovaj,onako ili...
Kvesić Brano:	Pa, zvao sam te prije sedam-osam, deset dana...
Mandić Momčilo:	Pa jesam, ja pokušavam da dodjem do tebe, sad ovu zamolih reko daj mi Branka nekako nadji dole u Mostaru.
Kvesić Brano:	Kako si bolan.
Mandić Momčilo:	Pa dobro, dobro je, jebi ga. Ti?
Kvesić Brano:	Pa evo, živo se, zdravo.
Mandić Momčilo:	Jesi živo? Jesi?
Kvesić Brano:	Jesam šta ću.
Mandić Momčilo:	Borite se, borite, jebi ga?

Kvesić Brano:	Borimo se jebi ga...
Mandić Momčilo:	Oslobadajte Hrvatsku zemlju (smiju se obadvojica). Gdje je Bruno, kako je on?
Kvesić Brano:	Dole je i on, tu je.
Mandić Momčilo:	Je l' mu familija u redu?
Kvesić Brano:	Sve je u redu...
Mandić Momčilo:	Sve je u redu.
Kvesić Brano:	Kako tvoji?
Mandić Momčilo:	Sve je dobro, jebi ga.
Kvesić Brano:	Je l' de? Aha.
Mandić Momčilo:	Ovi laju na mene, i na tebe su lajali bog te jebao.
Kvesić Brano:	Ma jašta su, jebat ih...
Mandić Momčilo:	Jebem li im majku.
Kvesić Brano:	Ma seru bolan kvake.
Mandić Momčilo:	Pa kako ih nije stid, ako se borit', borit', za svoj narod, ali šta lažu i petljaju. Čuj, Branko opljačkao MUP i Bruno.
Kvesić Brano:	Ma seru...
Mandić Momčilo:	Majku im jebem u pičku.
Kvesić Brano:	Ma jah, a de mi reci, onaj, ima li..ja sam imao one brojeve jesu to ti brojevi samo ne more se dobiti u pičku materinu.
Mandić Momčilo:	Pa te, aa...vako, koji je ovdje? Ti si sad ovaj nazvao, ti imaš taj.
Kvesić Brano:	Nisam ja zvao, mene si ti...
Mandić Momčilo:	A ja sam tebe zvao, pa isti onaj.

Kvesić Brano:	Samo malo, stari bolan, rekli su mi da si preš'o tamo u ...je li?
Mandić Momčilo:	Gdje u?
Kvesić Brano:	Tu oko, oko onaj sudstva.
Mandić Momčilo:	Jeste, jeste, jeste, jeste.
Kvesić Brano:	De mi daj broj.
Mandić Momčilo:	(Obraća se nekome u prostoriji: Koji je ovde Mićo) Samo malo posle ćeš ovaj dobiti ministra za unutrašnje poslove. Koji je Mićo ovde broj. Šest-šest-četri... samo malo (ponovo govori nekome : provjeri molim te kod ove koji je telefon) pričaj mi šta ima još.
Kvesić Brano:	Ma imam ja nekih pet brojeva, znaš..
Mandić Momčilo:	Sačekaj malo. Pričaj mi šta ima još?
Kvesić Brano:	Ma evo, nema ništa ratujemo, jebi ga borba i gotovo. Šta...
Mandić Momčilo:	Pa reci, ma normalno.
Kvesić Brano:	Velim ja ajde da te prije deset dana, da te čujem da vidim...
Mandić Momčilo:	Ama ja sam tebe pokušavao, al' nikako ne može se dobiti.
Kvesić Brano:	Tražio preko Alije, kaže Alija ima Julija broj, Julija mi dala, ovi drugi kažu da zar ćeš ti sa njim razgovarat velim ja što neću boga ti, što ne bi, i sa svakim bi ja, a ne s Momom s kim sam sjedio godinu dana, bio tu i tako znaš. Ko veli, đe ćeš ti ko... to su kaže ratni zločinci.
Mandić Momčilo:	Šest-pet-sedam...
Kvesić Brano:	Samo malo, šest-pet-sedam...
Mandić Momčilo:	Koji je dalje...? osam-četiri-osam..
Kvesić Brano:	..osma-četiri-osam.
Mandić Momčilo:	Jeste.

Kvesić Brano:	To je kod tebe, je l'?
Mandić Momčilo:	Jeste, jeste.
Kvesić Brano:	Je l' centrala ili...
Mandić Momčilo:	Ovde kod sekretarice direktno.
Kvesić Brano:	Aha. Inače kako si?
Mandić Momčilo:	Ma, dobro jebi ga, dobro je.
Kvesić Brano:	To ste gore na Palama je l'?
Mandić Momčilo:	Pa nismo, onaj, spustili smo se u grad.
Kvesić Brano:	Aha, aha.
Mandić Momčilo:	Spustili smo, očistili smo Grbavicu...
Kvesić Brano:	Je li?
Mandić Momčilo:	...tamo, ovaj lldžu držimo, Dobrinju i tamo do students...Neđarića do studentskih domova i tako.
Kvesić Brano:	A de mi ovo reci je li koliko mrtvih, nešto kaže televizija je l' to lažu ili...?
Mandić Momčilo:	Na čijoj strani?
Kvesić Brano:	Na ovoj armije.
Mandić Momčilo:	Srpskoj.
Kvesić Brano:	Ja, srpskoj.
Mandić Momčilo:	Nema, nema, ima... pobili su ih prekuče ove djec.. znaš armije kad su ono odsjekli konvoj, desetak ovako, a inače nema.
Kvesić Brano:	Šta ono nešto govore stopedeset – dvjesto.
Mandić Momčilo:	Ma, jok bolan, lažu.

Kvesić Brano:	Je l' da?
Mandić Momčilo:	Mislim to je ona propaganda, jebi ga.
Kvesić Brano:	Pa, dobro ja sam...
Mandić Momčilo:	Nema, nema puno mrtvih, nema...
Kvesić Brano:	Ja, jah...aha.
Mandić Momčilo:	...nema, znaš to je teškom artiljerijom se gruva, jebi ga, i tako, tako da nema tu puno. To jedino kada su neki konvoji pa opsade i tako.
Kvesić Brano:	Aha, a de mi reci kad će ovo prestati ludilo u pičku materinu rata.
Mandić Momčilo:	Pa hoće l' se ona, ova, naša dva sastati ja sam čuo?
Kvesić Brano:	Hoće.
Mandić Momčilo:	Da to završe.
Kvesić Brano:	Hoće ja šta će.
Mandić Momčilo:	Ma ja šta, ja sam čuo, ja sam odozgo znaš, ovaj doš'o glavni...
Kvesić Brano:	...(slušaju ovo) pa za to.
Mandić Momčilo:	Ja, ja.
Kvesić Brano:	Jah. Šta ima drugo?
Mandić Momčilo:	Pa dobro evo, držimo onaj Turke, držimo u okruženju malo ćemo ih izgladnit znaš.
Kvesić Brano:	Je l'?
Mandić Momčilo:	I onda ćemo im sve dati od one Vječne vatre gore do, do Vratnika, sve gore (smiju se obadvojica)
Kvesić Brano:	Ja sam im rek'o, tako mene napadaju nešto palacaju velim ja bolan o'kle vama vlast, nemate na Bašćaršiji vlasti šta pametujete.

Mandić Momčilo:	Kaki vlast. Ključić neki dan kuka, kaže kako ćemo, kaže kad sto metara od nas kontrolišu srpski teroristi (smiju se).
Kvesić Brano:	Znaš kako ga ovi naši zovu?
Mandić Momčilo:	Kako?
Kvesić Brano:	Hadži Lojo.
Mandić Momčilo:	(smijeh) A znaš kako Vitu Žepinića zovu?
Kvesić Brano:	Kako?
Mandić Momčilo:	Delžepinić.
Kvesić Brano:	Ozbijino.
Mandić Momčilo:	Aha.
Kvesić Brano:	Bili su rekli da je i on prešao tamo, dezinformaciju, kod vas tamo u MUP srpski.
Mandić Momčilo:	Pa jes' on bio potpis'o, preš'o i onda ga valjda Alija šta li, je li ga ucijenio nije li, šta li je, jebi ga onda ga mi ne zovemo jebi mu mater, kad se č'o'ek predomišlja i to, on je obećav'o doš'o potpis'o onda, najednom se predomislio znaš.
Kvesić Brano:	Ja, ja.
Mandić Momčilo:	Medjutim vjerovatno možda radi i za armiju, za KOS tamo jebi mu mater.
Kvesić Brano:	Ma ja, dobro kažeš on je njihov vazda bio.
Mandić Momčilo:	Ma, ja jebi mu mater.
Kvesić Brano:	Školovan Srbin.
Mandić Momčilo:	Školovan KOS-ovac jebat ga, valjda još treba tamo armiji u MUP-u, jebi ga.
Kvesić Brano:	Aha.
Mandić Momčilo:	A tu je Alija je li?

Kvesić Bruno:	Evo ti malo Bruno.
Mandić Momčilo:	Daj mi ga malo molim te.
	(Razgovor nastavlja Stojić Bruno)
Stojić Bruno:	Halo.
Mandić Momčilo:	Hej.
Stojić Bruno:	Pa gdje si brate Srbije.
Mandić Momčilo:	Gdje si brate slobodni Hrvatu (smijeh)
Stojić Bruno:	Šta radite ovo pička vam materina.
Mandić Momčilo:	Hoćemo da pravimo novo fino Sarajevo.
Stojić Bruno:	Novo fino Sarajevo?
Mandić Momčilo:	Jest'. Ove stare sinagoge i ove džamije to nam se ne sviđa, to moramo izmijeniti arhitekturu i sve.
Stojić Bruno:	Pa što ovamo pucate pička vam materina.
Mandić Momčilo:	E to ne znam stari, to nije u mojoj nadležnosti.
Stojić Bruno:	Reci bolan pa ćemo vas pobit....
Mandić Momčilo:	(smijeh) Vi ste sada, jebi ga suverena država, armiju imate svoju, krkajte se jebi ga ne dajte.
Stojić Bruno:	Da ti kažem, znaš kol'ko imamo četnika?.....Jesi čuo?
Mandić Momčilo:	Koliko? (smijeh)
Stojić Bruno:	Ima ih jedno sedamsto-osamsto.
Mandić Momčilo:	Jebi im mater (smijeh)
Stojić Bruno:	Jebi im mater.....(smijeh) Pa odakle bolan ti, de mi reci?
Mandić	Ma evo, onaj, ostavio mi Brane poruku znaš.

Momčilo:	
Stojić Bruno:	A de mi reci di si, šta radiš?
Mandić Momčilo:	Evo me na Vracama.
Stojić Bruno:	Na Vracama!
Mandić Momčilo:	Na Vracama sam ja i Mićo ovde, tu je sišla...
Stojić Bruno:	A gdje ti je ministar?
Mandić Momčilo:	Koji?
Stojić Bruno:	Miće.
Mandić Momčilo:	Evo ga pored mene sjedi.
Stojić Bruno:	Nemoj zajebavati.
Mandić Momčilo:	Jest majke mi.
Stojić Bruno:	Pa de mi reci, čujem da su vas stisli u pičku materinu.
Mandić Momčilo:	Kako nisu nas stisli, evo do Skenderije su nas stisli.
Stojić Bruno:	Do Skenderije (smijeh obadvojice)
Mandić Momčilo:	Stisli su nas do Skenderije.
Stojić Bruno:	Čuješ, može l' se to ikako mimo riješiti gore?
Mandić Momčilo:	Koje?
Stojić Bruno:	To u Sarajevu.
Mandić Momčilo:	Jedino kad nam oslobode od Skenderije sve tamo onda ćemo pristat, ostavit ćemo im od Vječne vatre do gore ćemo im sve ostaviti.
Stojić Bruno:	Pa šta im je to bog te jebo, ništa.

Mandić Momčilo:	Pa jebi im mater kad neće da fino i pregovorima, sad neće ništa.
Stojić Bruno:	Mi ćemo Stup dole uzeti jebi ga.
Mandić Momčilo:	Mi smo to vama i ostavili stari.
Stojić Bruno:	A vi nam to ostavili.
Mandić Momčilo:	To je ostavljeno to...to mi ne diramo.
Stojić Bruno:	I nemojte to dirati.
Mandić Momčilo:	Ne, ne, to mi ne diramo.
Stojić Bruno:	To nemojte dirati.
Mandić Momčilo:	Ne, ne,ne,ne ..to mi...mi Stup ne diramo.
Stojić Bruno:	Da ti kažem.
Mandić Momčilo:	Reci.
Stojić Bruno:	Na lliđži, dole je Mate im'o Golfove dobio onaj dan zadnji za firmu.
Mandić Momčilo:	A gdje su ti bog te jebo.
Stojić Bruno:	A ukrali su ih Srbi tvoji dole jebo te bog.
Mandić Momčilo:	Jebi ga za srpski narod mi ćemo to prebit sa Hrvatima daćemo vam neke druge robe.(smijeh)
Stojić Bruno:	Da ti kažem, ozbiljno mislim to završi kako znaš.
Mandić Momčilo:	A gdje ti je na kom mjestu.
Stojić Bruno:	Ma ne znam, ja ću te zovnut pa ću ti objasniti gdje je to.
Mandić Momčilo:	'Ajde važi.
Stojić Bruno:	Pazi jebo te bog, pobiću vas jarane, ja ti kažem najljepše.

Mandić Momčilo:	Nemoj da nas biješ, već ćemo to fino drugarski riješiti.
Stojić Bruno:	Šta ima de mi reci drugo?
Mandić Momčilo:	Pa nema ništa posebno, eto očistili smo ovo Novo Sarajevo smo svo uzeli, uzeli smo ilidžu, uzeli Dobrinju čistimo, okolo je sve naše Nedjarići, uzeli studentske domove, Lukavicu tamo, Rajlovac naš, Vogošća naša, Ilijaš naš, dio Hadžića.
Stojić Bruno:	Pa vi to dijelite pravo bog te...
Mandić Momčilo:	Ha?
Stojić Bruno:	Pa vi to pravo dijelite, pička vam materina...
Mandić Momčilo:	Pa dijelimo, stisli su nas do Skenderije, od Vječne vatre do Skenderije. (smijeh)
Stojić Bruno:	Šta je ovo ovamo bolan, šta ovamo hoće?
Mandić Momčilo:	E, ne znam vjeruj mi tamo šta Perišić... pa što se ne dogovorite tamo bolan.
Stojić Bruno:	Ma šta se ima dogovarati, ma ne...
Mandić Momčilo:	Lijeva obala Srbima, desna Hrvatima, Muslimani nek idu niz Neretvu.
Stojić Bruno:	Vi blizu Neretve ne morete doći.
Mandić Momčilo:	Ma nemoj zajebavat' (smijeh) Pa morate nam dati malo da se kupamo bolan.
Stojić Bruno:	Nema, jedino u Ulcinj dole i ono. Dole se kupajte.
Mandić Momčilo:	(smijeh)
Stojić Bruno:	Nema šansi, more se ratovati sto godina tu nema...
Mandić Momčilo:	Ozbiljno, pa što ne sjednete ne dogovorite bolan.
Stojić Bruno:	Ma šta ja tu mogu.
Mandić Momčilo:	Pa o... dobro ja mislim da će to biti sad'.

Stojić Bruno:	E, ne znam nemam ti pojma.
Mandić Momčilo:	Hoće, hoće ja sam..
Stojić Bruno:	Slušaj.
Mandić Momčilo:	Ja.
Stojić Bruno:	Kakva Neretva, kakva, nema tu govora.
Mandić Momčilo:	Ja mislim da ćemo se mi dogovoriti brzo.
Stojić Bruno:	Da bog da.
Mandić Momčilo:	Ja sam na izvoru informacija sigurno.
Stojić Bruno:	Da bog da.
Mandić Momčilo:	Jesi čuo Tujmana sinoć?
Stojić Bruno:	Nisam, ne slušam ja Tujmana više, ja sam ti preš'o u HOS.
Mandić Momčilo:	Jesi li ozbiljno? Znaš šta kaže vaš prelijepi...presvijetli Franjo? Kaže Bosna i Hercegovina ili se dijeli ili može se ovaj, ostati na konfederativnom sistemu nikako drugačije.
Stojić Bruno:	Ja, ja.
Mandić Momčilo:	Franjo sinoć rek'o.
Stojić Bruno:	Možete Neretvu sanjat, znaš.
Mandić Momčilo:	Nećemo mi Neretvu, mi ćemo lijevu obalu Neretve.
Stojić Bruno:	Halo, prije tog imate Drinu.
Mandić Momčilo:	(smijeh)
Stojić Bruno:	Kakva Neretva moj ...
Mandić Momčilo:	Ne znam, jebi ga.

Stojić Bruno:	Šta ima drugo, de mi reci gore?
Mandić Momčilo:	Pa evo, krkamo onaj, ravnamo Predsjedništvo tamo od Skenderiju i Vladu, i tako.
Stojić Bruno:	Kako su vas pobili 'nako k'o zečeve.
Mandić Momčilo:	Ma, nisu lažu.
Stojić Bruno:	Ej kurac, gleda sam nemoj zajebavat'.
Mandić Momčilo:	Bruno lažu.
Stojić Bruno:	Ma, ko zecove.
Mandić Momčilo:	Lažu majke mi moje.
Stojić Bruno:	Ja.
Mandić Momčilo:	Lažu, evo...
Stojić Bruno:	Znaš šta mene zanima.
Mandić Momčilo:	Šta?
Stojić Bruno:	Reci Karadžiću
Mandić Momčilo:	Ja.
Stojić Bruno:	Pa će češ s nama krenut u rat ovamo Hercegovci.
Mandić Momčilo:	On je budala, ne može protiv nas dva naroda, lakše mu je, ovaj ratovati sa Muslimanima nego s Hrvatima vi ste uvježbana armija.
Stojić Bruno:	Ne može ovo Evropa cijela osvojiti, je li ti jasno? Ozbijino ti kažem.
Mandić Momčilo:	Nama ne treba dalje već ono što mi držimo BiH, nama više ne treba, eto u BiH što sad... mi nikad više zemlje nismo imali otkako postoje Srbi u BiH.
Stojić Bruno:	Samo treba porez na najam platiti (smiju se obadvojica).

Mandić Momčilo:	Kako je dole, kako ti je familija?
Stojić Bruno:	Pa dobro je, jebi ga.
Mandić Momčilo:	Sve dobro je l'?
Stojić Bruno:	Dobro je, djeca nemirna žena šta ćeš.
Mandić Momčilo:	Ja, jebi ga, gore su kod kuće jel' de? E prič'o mi je onaj Beli za, za brata i za ono prošli su, fino su otišli, jel' de?.
Stojić Bruno:	Pa, prošli su nekako.
Mandić Momčilo:	Rekli su mi jebi ga u konvoju unutra.
Stojić Bruno:	Maznuli mu auta, tristo hiljada maraka su mu maznuli.
Mandić Momčilo:	Koji bolan?
Stojić Bruno:	Pa tvoji Srbi dole.
Mandić Momčilo:	A koje auto, a to ono je li?
Stojić Bruno:	Pa ja bolan...
Mandić Momčilo:	E jebi ga što na vrijeme nije izvuko kurac.
Stojić Bruno:	A šta ja znam, dobio ih onaj dan iz TAS-a čovječe.
Mandić Momčilo:	A gdje su, gdje su ti ostali?
Stojić Bruno:	Ma, negdje ih je stavio u Sarajevo ne znam ni ja dje ne mogu ti to ja objasniti jer nemam pojma...
Mandić Momčilo:	Ja, ne znaš ni ti.
Stojić Bruno:	...popizdio ja kad sam čuo to.
Mandić Momčilo:	Pa kako tako?
Stojić Bruno:	Al' vратиću vam to, ti znaš.

Mandić Momčilo:	Ma dobro ne bi trebalo, ja mislim da se to...da bi ja to mogao sa Matom završit sve to.
Stojić Bruno:	Ja ću Mati reći da se tebi javi.
Mandić Momčilo:	Ma nek on meni javi ovde Mići, slušaj ja ću dobiti novi broj pa ti zovni ovde, ovaj, pa nek me nazove pa...
Stojić Bruno:	Koji novi broj?
Mandić Momčilo:	Mi hoćemo s Hrvatima da saradjujemo.
Stojić Bruno:	Premještate se je li?
Mandić Momčilo:	Molim?
Stojić Bruno:	Premještate se.
Mandić Momčilo:	Ne, ne, ministarstvo za pravdu, novu zgradu dobivam gore na Skenderiji, pa radi toga.
Stojić Bruno:	Nemoj zajebljavat.
Mandić Momčilo:	Pa normalno čuj nije... ja sa MUP-om nemam nikakve veze više.
Stojić Bruno:	Daj mi ministra malo molim te.
Mandić Momčilo:	Dobro, ovaj, javite se Bruno.
Stojić Bruno:	Hoćemo, zdravo.
Mandić Momčilo:	Hajde sretno, držite se, hajde.
Stojić Bruno:	Zdravo.
	(Razgovor nastavlja Stanišić Mićo)
Stanišić Mićo:	Halo.
Stojić Bruno:	Dje si ministre?
Stanišić Mićo:	Pa dje si bolan, šta radiš?
Stojić Bruno:	Pa šta je ovo, jeste li vi normalni u pičku materinu?

Stanišić Mićo:	Pa, jebi ga šta ćeš.
Stojčić Bruno:	Dje ćete s nama ratovat čovječe.
Stanišić Mićo:	S kim?
Stojčić Bruno:	Pa s nama ovamo, šta vam je?
Stanišić Mićo:	Ma mi s vama ne ratujemo bolan.
Stojčić Bruno:	Kako niste bolan, niste ti i Momo možda, ali (gdje) je Karadžić i ostali.
Stanišić Mićo:	Ma hajde bolan sjedi da se to dogovorimo...
Stojčić Bruno:	Reci bolan, ničim bolan ne more rat ovamo protiv nas niko dobit bolan, ja ti ozbiljno kažem.
Stanišić Mićo:	Mi smo tu negdje jebi ga.
Stojčić Bruno:	Ma dje će ovamo ratovati...
Stanišić Mićo:	Mi smo tu negdje.
Stojčić Bruno:	Šta ti je, rješajte vi to gore a ovamo pustite bolan ovo je, ovo ne može niko taknut.
Stanišić Mićo:	Pa što.. čuješ.
Stojčić Bruno:	Ja.
Stanišić Mićo:	Pa de stvarno daj da to uozbiljimo, da se sjede bar da se dogovorimo da tamo glave ne...
Stojčić Bruno:	Hajde bolan, ovo nema smisla nikakva bolan, de i ti to malo stisni tamo. Reci onoj, jebote, budaletini vašoj, on nije normalan jebote ...
Stanišić Mićo:	Pa boga mi, boga mi ja...
Stojčić Bruno:	Ovo ti ozbiljno kažem.
Stanišić Mićo:	Čuješ, to treba malo proširiti da vidimo šta su znaš...
Stojčić Bruno:	Pa ratovat se ovamo, more sto godina al' nema koja Neretva bolan šta ti je nema govora tu.
Stanišić Mićo:	Čuješ, čuješ junače.
Stojčić Bruno:	Ja.

Stanišić Mićo:	Hajde bolan da to sjedemo da izdovaramo jebo vas bog dragi.
Stojić Bruno:	Ja i Branko smo za to, siguran budi, ali, ali mislim to... te iluzije da ovo ...ovaj Karadžić izbije iz glave.
Stanišić Mićo:	Ma, nije, nije ...da ti kažem. I Karadžić je bolan za dogovor, da se sjedhe da se dogovori.
Stojić Bruno:	Ma je kurac.
Stanišić Mićo:	Al' jebi ga ono kad se počne, onda ide bez granica.
Stojić Bruno:	Hajde prekinite to vi više bolan šta vam je.
Stanišić Mićo:	Ja, hajde daj neku inicijativu da se negdje sjede.
Stojić Bruno:	'Ajde i ti, i mi, jebi ga . Shvaćaš, nema smisla ovo.
Stanišić Mićo:	Hajde bolan, čuješ.
Stojić Bruno:	Ja.
Stanišić Mićo:	Čuješ... daćemo vam evo 'vamo sve ovo, Visoko, Vareš, Kakanj...
Stojić Bruno:	Ma, nemate nam šta davat ...
Stanišić Mićo:	I Zenicu ćemo vam dat' ...
Stojić Bruno:	Pa da ti ja kažem bolan...
Stanišić Mićo:	I Zenicu ćemo vam dati jebem mu...
Stojić Bruno:	... to je nama banovina tridesetdevetogodine. Nama treba naše, nemojte nam davati to, jebi ga.
Stanišić Mićo:	(smijeh) Tako je.
Stojić Bruno:	Pa ja. Pa šta ima gore.
Stanišić Mićo:	Jebi ga evo...
Stojić Bruno:	Rat pravi.
Stanišić Mićo:	Bili mi pošli jutros dole u MUP da se smjestimo, kad nema ga više u pičku materinu.
Stojić Bruno:	Ozbiljno?

Stanišić Mićo:	Neko ga skino, jebo mu bog majku.
Stojčić Bruno:	Nemoj zajebavati.
Stanišić Mićo:	Jebo majku.
Stojčić Bruno:	Ozbiljno?
Stanišić Mićo:	Eto, nema majke mi. Neki tragovi krvi jedino tamo imaju, kažu ministar je tu negdje otreban.
Stojčić Bruno:	Ozbiljno?
Stanišić Mićo:	Kažu boga mi.
Stojčić Bruno:	E ne znam ja ...
Stanišić Mićo:	Ja. A mi se uozbiljili, ja i Momo, htjeli pola pravosuđe pola MUP.
Stojčić Bruno:	Ja. A samo su vas, boga mi, stisli. Kol'ko sam ja čuo.
Stanišić Mićo:	Dje?
Stojčić Bruno:	Gore u Sarajevu.
Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha, ma šta ti je bolan.
Stojčić Bruno:	Ha?
Stanišić Mićo:	Nemoj ti ovo gledati, ovo je ortodokсна laž na TV.
Stojčić Bruno:	Ozbiljno?
Stanišić Mićo:	Znaš gdje su, znaš gdje su nas stisli?
Stojčić Bruno:	Gdje su vas stisli?
Stanišić Mićo:	Pa, ono možda ako je dvoje-troje ostalo oko Čaršije gore negdje.
Stojčić Bruno:	Ja.
Stanišić Mićo:	Po ulazima ih stisli, to je sve jebi ga.
Stojčić Bruno:	Aha, aha. Treba ovo bolan sve zaustavit i dogovorit' se...
Stanišić Mićo:	Ma jašta bolan...
Stojčić Bruno:	...ovo vodi ničemu jeb'o...

Stanišić Mićo:	Samo s, samo s njima nema dogovora. S vama možemo, s njima ništa.
Stojć Bruno:	Ma pod hitno ovo treba dogovoriti, bolan, šta ti...
Stanišić Mićo:	Ja ...mi smo...
Stojć Bruno:	Ma, nema ovo smisla.
Stanišić Mićo:	Ti.. čuješ, Bruno.
Stojć Bruno:	Ja.
Stanišić Mićo:	Ti znaš da smo mi uvijek bili spremni s vama da se dogovorimo, jebi ga. Treba.. budi korektan tu.
Stojć Bruno:	Pa, jeste...
Stanišić Mićo:	Ali oni su se jebi ga, tu upetljali. Oni su se tu upetljali, znaš.
Stojć Bruno:	Ja..
Stanišić Mićo:	Ja. Jebo ga ti, kad hoće vjerska sekta državu, to je najgore bolan.
Stojć Bruno:	Ama, mi hoćemo samo svoju državu čovječe.
Stanišić Mićo:	Ha, mi i vi, šta je s ovim trećim? Jebi ga.
Stojć Bruno:	Hajde ovo, smanjite malo te iluzije, jebi ga. Koja Neretva bolan? Čuvajte vi Drinu.
Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha, ha, ha.
Stojć Bruno:	Ja, ha, ha. Drinu vi čuvajte.
Stanišić Mićo:	Ma jok bolan, šta ćeš po tim kamenjarima granice pružati. Daj uz tu Dr....uz tu Neretvu da se dogovorimo, jebi je. Nema Boga mi života ni s jedne ni s druge strane, po pedeset kilometara, slažeš li se?
Stojć Bruno:	Ama slažem se bolan, ali...
Stanišić Mićo:	Pa, jebo ih...
Stojć Bruno:	Onako bolan , te avionima, te... nije to bolan, nema to smisla nikakva.
Stanišić Mićo:	Ajde ti da mi pokrenemo bolan, da to, ko da je bitno... negdje se... vidi...

Stojić Bruno:	Hajde pokreni...
Stanišić Mićo:	Vidi, negdje popustite vi, negdje ćemo mi, da te prirodne granice obiježimo i zdravo bolan.
Stojić Bruno:	Koje prirodne?
Stanišić Mićo:	Pa ove, jebi ga.
Stojić Bruno:	Koje? Ha, ha.
Stanišić Mićo:	Ha, ha.
Stojić Bruno:	Ima tridesetdeveta, ona i samo ta.
Stanišić Mićo:	Eh, jebo te...
Stojić Bruno:	Najozbiljnije.
Stanišić Mićo:	Nemoj zajebavati. Pa kad bi se mi vratili na neku, bili smo u Grčkoj negdje dole u pički materinjoj, u Turskoj!
Stojić Bruno:	Vratite se vi u Grčku...
Stanišić Mićo:	U Turskoj!
Stojić Bruno:	...u Tursku, nemamo mi ništa protiv, ali ovu tridesetdevetu...
Stanišić Mićo:	Treba vidjeti šta je danas realnost i oko toga se sjesti i dogovoriti.
Stojić Bruno:	I ja to kažem. Samo tridesetdevete granice, nema centa.
Stanišić Mićo:	Nemoj zajebavati. Ti tridesetdevete nisi im'o države.(smijeh)
Stojić Bruno:	Ha, ha, ha. Slabo ti znaš povijest.
Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha, ha.
Stojić Bruno:	Slabo ti znaš povijest.
Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha.
Stojić Bruno:	'Ajde pa se čujemo.
Stanišić Mićo:	'Ajde, javi se Bruno.
Stojić Bruno:	Evo ti Branu, samo malo. Evo ti Branu.
Stanišić Mićo:	Daj mi ga.

	(Razgovor nastavlja Kvesić Brano)
Kvesić Brano:	Halo.
Stanišić Mićo:	Gdje si Brana?
Kvesić Brano:	Živio, kako si?
Stanišić Mićo:	Šta radiš, jesi dobro?
Kvesić Brano:	Evo jebi ga, svašta nešto. Ti?
Stanišić Mićo:	Pa jebi ga, evo bili jutros pošli u MUP dole da se smjestimo, kad ga nema više u pičku materinu...
Kvesić Brano:	Nemoj zajebavati?
Stanišić Mićo:	Jebo majku.
Kvesić Brano:	A kako mi je žao kancelarije, da znaš u pičku materinu...
Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha. I meni jebi ga, ja je nisam ni imo tamo. Ha, ha.
Kvesić Brano:	Ja, ha, ha. To jest', to je istina.
Stanišić Mićo:	Ha, ha.
Kvesić Brano:	A je li ozbiljno, jeste ga spravili?
Stanišić Mićo:	Pa boga mi je skrhan dobro.
Kvesić Brano:	Nemoj zajebavati?
Stanišić Mićo:	Jeste boga mi.
Kvesić Brano:	Ja. To Momo je učinio zbog dokumentacije jebem mu...
Stanišić Mićo:	To Momo, Momo revanš pravio gdje su mu kasu provalili.
Kvesić Brano:	Aha, zbog dokumentacije...
Stanišić Mićo:	Ti znaš, on za kasu, zgradu. Jebla ga zgrada.
Kvesić Brano:	Ha, ha, ha. Dobro si.
Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha.
Kvesić Brano:	Jeste, jeste...
Stanišić Mićo:	Znaš, čuješ.

Kvesić Brano:	Ja.
Stanišić Mićo:	Znaš šta plaće? Sto hiljada maraka mu odnijeli iz kase.
Kvesić Brano:	Ozbiljno?
Stanišić Mićo:	Kaže, kud ih ne iznesoh, jebe majku...jebe...
Kvesić Brano:	Nije Momo lud da ostavi pare u kasi.
Stanišić Mićo:	Jest' majke mi. Prevarili ga, prevarili ga.
Kvesić Brano:	Jel de?
Stanišić Mićo:	Jeste života mi.
Kvesić Brano:	Kako si ti? Kako ti familija?
Stanišić Mićo:	Pa dobro, sve je dobro. Kod tebe?
Kvesić Brano:	Pa eto, dobro su. Svi su živi i zdravi, dobro je, pomalo ratujemo protiv ovih tvojih i eto. Šta ćeš.
Stanišić Mićo:	Ma, j... daj bolan Brano da to vidimo jebo vas bog dragi...
Kvesić Brano:	Pa hajde, ti znaš da do nas Hrvata nije nikad bilo.
Stanišić Mićo:	Ma ja, bolan. Meni stvarno, evo, ja sam uvijek sa Jozom mojim komentarisao.
Kvesić Brano:	Ja.
Stanišić Mićo:	Meni je ne prirodno da mi i vi ratujemo, a sad kako god...
Kvesić Brano:	Normalno. Jeste.
Stanišić Mićo:	Kako god bude. S tim što s ovim brate ne možemo. Njih ćemo do kraja goniti.
Kvesić Brano:	Dobro. To ja ostavljam vama, onaj, vaše te relacije...
Stanišić Mićo:	Jesu...
Kvesić Brano:	...ali ja govorim...
Stanišić Mićo:	Vidi znaš što? Što su drs... što su stvarno iskvareni, neozbiljni sagovornici ništa s njima čovjek ne može ...
Kvesić Brano:	Ma ne može se dogovoriti... jeste.

Stanišić Mićo:	Nema sile, jebem mu...
Kvesić Brano:	Da, znam. De mi reci, a ovo sa Alijom što se desilo, jesu li to namjestili ili...
Stanišić Mićo:	Sa ovim...
Kvesić Brano:	Ja.
Stanišić Mićo:	Pa ne znam, htio da pobjegne u Tursku jebi ga pa ga uhvatili, dok račune ne položi nema.
Kvesić Brano:	Nema, je li?
Stanišić Mićo:	Ma nema.
Kvesić Brano:	Ja konto da ste to vi namjestili u pičku materinu...
Stanišić Mićo:	Ne bolan, htio...
Kvesić Brano:	Ha?
Stanišić Mićo:	Htio on da zбриše.
Kvesić Brano:	Da zбриše je li?
Stanišić Mićo:	Ma ja bolan.
Kvesić Brano:	Je li bilo provjereno? Jeste?
Stanišić Mićo:	Ma sto posto.
Kvesić Brano:	Pa ja.
Stanišić Mićo:	Treba...
Kvesić Brano:	Čitam nešto u novinama ja, čito sam danas...
Stanišić Mićo:	Ma treba račune položiti, kurac.
Kvesić Brano:	Ja, ja. Aha i tako. De mi reci, onaj, pa kad vi mislite ovo obustavljat u pičku materinu....?
Stanišić Mićo:	Evo kad se god dogovorimo, jebo ga Bog...
Kvesić Brano:	Je l'? Ja sam .. tražimo deset dana...
Stanišić Mićo:	Hajde bolan da sjednemo.
Kvesić Brano:	Ja.

Stanišić Mićo:	Glupost mi je. Ja sad kažem, ovaj, Bruni. Jebo vas Bog, ta dole Hercegovina, nema u njoj života pedeset kilometara ni s jedne ni s druge strane Neretve.
Kvesić Brano:	Nema. U pravu si.
Stanišić Mićo:	Za šta ginu ljudi u pičku materinu.
Kvesić Brano:	Tačno. Dobro si rek'o.
Stanišić Mićo:	Pa jebi ga.
Kvesić Brano:	Istočna i zapadna to je sve kamen...
Stanišić Mićo:	Ma kamen goli bolan. Hajde da se tu dogovorimo. Bolje tamo gdje ima kvaliteta malo, jedni drugima popustimo i jebi ga.
Kvesić Brano:	Dobro si rek'o.
Stanišić Mićo:	Pa tačno tako.
Kvesić Brano:	U pravu si.
Stanišić Mićo:	Eto ti.
Kvesić Brano:	Ja. Ma dobro i vas dvojica morete uticati. Evo i mi smo tu, onaj..
Stanišić Mićo:	Ma možemo, jebi ga, 'ajde da vidimo. Evo da se čujemo na ovaj telefon, vidi i ti pa...
Kvesić Brano:	'Oću. Ja sam onaj, već kažem ti, tražio vas ima deset dana.
Stanišić Mićo:	Rekli su mi. Ali, nismo te mogli dobiti.
Kvesić Brano:	Ma, ne more...
Stanišić Mićo:	Evo danas smo jedva uspjeli.
Kvesić Brano:	Ja, i ja jedva sam, jer sam dobivo one ja brojeve, ali onaj gore na Vracama dok ste bili, ne, gore na Palama dok ste bili, nisam mogo dobiti nikako.
Stanišić Mićo:	Evo sad....
Kvesić Brano:	Jednom dobio, ne znam ko mi se javio, ti nisi bio tu i tako.
Stanišić Mićo:	Sad smo ovdje Brana, utvrđeni. Ni američka avijacija nas ne bi mogla pomjeriti.
Kvesić Brano:	Ozbiljno?

Stanišić Mićo:	Ne bi majke mi.
Kvesić Brano:	Di ste sad, doli na...
Stanišić Mićo:	Imamo ovde negdje oko tri hiljade osposobljenih specijalnih odreda.
Kvesić Brano:	Jel de?
Stanišić Mićo:	Jeste boga mi.
Kvesić Brano:	Ajde, neka.
Stanišić Mićo:	Naoružanih, spremnih...
Kvesić Brano:	De mi reci, onaj, koliki, su bili gubici stvamo? Jer Momo kaže, ja Momi vjerujem, onaj..
Stanišić Mićo:	Naši?
Kvesić Brano:	Ja.
Stanišić Mićo:	Nemamo mi nula, nema nula zarez nula nula jedan procenat gubitaka.
Kvesić Brano:	Ozbiljno?
Stanišić Mićo:	Nema majke mi.
Kvesić Brano:	Pa šta lažu ovi sa...
Stanišić Mićo:	Ma pusti bolan. Eto bili sinoć rekli da su Vraca zauzeli.
Kvesić Brano:	Ja.
Stanišić Mićo:	Ma laž ortodokсна.
Kvesić Brano:	Aha.
Stanišić Mićo:	Oni se koprcaju od Skenderije pa dole negdje i u ovom dijelu jedino dole na Alipašinom gdje su oni u većini znaš.
Kvesić Brano:	Ja, ja.
Stanišić Mićo:	Pa, pokušavamo da bez gubitaka ih pojteramo, ali izgleda neće da idu, jebi ga.
Kvesić Brano:	Kuda ćete ih poćerati u pićku materinu, gore Bašćaršija, gore, odozgo Pale. Kuda ćete ih poćerati? Ne mogu dalje nikuda.

Stanišić Mićo:	Ha, ha, ha.
Kvesić Brano:	Jebo vas Bog. Je li?
Stanišić Mićo:	Da, bili pošli uzbrdo bolan.
Kvesić Brano:	Da poš.. dobro, znam ja to, ja.
Stanišić Mićo:	Šta ćeš mu, jebi ga.
Kvesić Brano:	Ja ovim našim onda govorim, ovako, kad razgovaramo, to oni njih puste pa ih odozgo s brda rokaju...
Stanišić Mićo:	Ha, ha, jeste, jebi ga.
Kvesić Brano:	Pa ja.
Stanišić Mićo:	Eto ti.
Kvesić Brano:	Tako je znači. 'Ajde vidi biće mi drago da...
Stanišić Mićo:	I meni, baš mi je drago što smo se čuli, javi se Brana.
Kvesić Brano:	Hoću, javiću se ja. Vi imate naše brojeve?
Stanišić Mićo:	Imamo.
Kvesić Brano:	Šest-šest-dva-osamstodva'est, je li tako? Dao sam ja, dok ste sad dobili, znate normalno.
Stanišić Mićo:	Dobro.
Kvesić Brano:	Ja imam ovaj vaš pa ćemo se čuti. Mi ćemo malo, kažem ti, vidjeti još naše raspoloženje...
Stanišić Mićo:	Ma ja. Daj poguraj da ljudi ne ginu.
Kvesić Brano:	Da barem stane malo u pičku materinu...
Stanišić Mićo:	Daj bolan da ljudi ne ginu. Da se dogovorimo i zdravo.
Kvesić Brano:	Daj mi još malo prijatelja Momu...
Stanišić Mićo:	Momenat.
Kvesić Brano:	Eto. Ajde živio Mićo.
Stanišić Mićo:	Živio Brana.
	(Razgovor nastavlja Mandić Momčilo)

Mandić Momčilo:	Molim.
Kvesić Brano:	Momo.
Mandić Momčilo:	Ej.
Kvesić Brano:	Kol'ko ti je maraka ostalo u kasi boga ti?
Mandić Momčilo:	Tri miliona, ha, ha, ha.
Kvesić Brano:	Tri miliona?
Mandić Momčilo:	Tri miliona majku im jebem, prežalit neću što nisam uzeo ono, dabogda,... jesam gluhan Bog te.
Kvesić Brano:	Jebo te, ali ne vjerujem ja da je išta ostalo.
Mandić Momčilo:	Ma ne bolan, razvalili meni, sve uzeli sad preko vikenda kad sam bio gore.
Kvesić Brano:	Ozbiljno?
Mandić Momčilo:	Obili mi, Katićevu kasu, moju, Mila Matijevića, Milenka, svih Srba iz moje uprave, razvalili kase, opljačkali, odnijeli.
Kvesić Brano:	Eto taman. Dobro, sad kaži da si imo pet miliona maraka i gotovo.
Mandić Momčilo:	Pa nije bilo, znaš, ali, nekorektno, bolan.
Kvesić Brano:	Znam...
Mandić Momčilo:	Jebi im mater, ono da su rekli daj kasu donesi, evo ti i to sve moj bivši načelnik, kod mene što je radio. Mirza Jamaković.
Kvesić Brano:	Ozbiljno?
Mandić Momčilo:	I onaj Tufo.
Kvesić Brano:	Vidiš bolan, nisu korektni ni prema meni ni prema Bruni bolan, a ne da sad prema vama budu korektni.
Mandić Momčilo:	Ma. normalno. Joj Brana nemoj biti dijete bolan, čuj.

Kvesić Brano:	Ja, to je Asim i Munja i ona ista kompanija. Ali nema veze. I ono su oni pismom mi stalno mlatili, jebi ih.
Mandić Momčilo:	Eto sad se dokazalo da je Munja Alibabić i Slobodnu Bosnu piš'o i Oslobodjenje i ovo i ono.
Kvesić Brano:	Ma sve, ma ja.
Mandić Momčilo:	Ali pod patronatom Alije Delimustafića.
Kvesić Brano:	Znaš tu sam ja uvijek ja bio u.. znaš
Mandić Momčilo:	U dilemi.
Kvesić Brano:	Ma ja, jebem mu.
Mandić Momčilo:	Ne trebaš sigurno da budeš u dilemi.
Kvesić Brano:	Jel de?
Mandić Momčilo:	Znaš, jer on je, kad sam ja onu depešu posl'o i kad sam razjebo MUP..
Kvesić Brano:	Ja.
Mandić Momčilo:	Ej, možeš misliti, Vlada dala ostavku, a on insistiro dva sata da se ja na Vladi smijenim.
Kvesić Brano:	Ozbiljno?
Mandić Momčilo:	Za ono što sam uradio prije mjesec dana, razumiješ.
Kvesić Brano:	Ja, ja. Za onu depešu.
Mandić Momčilo:	Jeste.
Kvesić Brano:	Znam ja šta je bilo, ja, ja.
Mandić Momčilo:	E pa možeš misliti, stari.
Kvesić Brano:	Aha, aha.
Mandić Momčilo:	I kaže, zbog. ne znam, grubog kršenja propisa i kriminalnih radnji.

Kvesić Brano:	Ja, ja.
Mandić Momčilo:	E kojih kriminalnih radnji majku jebo sebi, ej.
Kvesić Brano:	Aha.
Mandić Momčilo:	Ona komisija od Avde Panjete one koji nisu... vidio si kako su i šta su radili.
Kvesić Brano:	Aha.
Mandić Momčilo:	Dobro.
Kvesić Brano:	Tako, dobro.
Mandić Momčilo:	Proći će ovo sve, srešćemo se ja i Delimustafić, ja se nadam.
Kvesić Brano:	Hoće, jašta će. Mora proći sigurno. A de mi reci, pa eto, vidi ovako, imaš brojeve, pa imam i ja pa ćemo se čuti.
Mandić Momčilo:	Ajde važi. Drago bi mi bilo da se čujemo pa...
Kvesić Brano:	...
Mandić Momčilo:	I da se to , onaj, ja mislim da bi trebali da se dogovorimo da, što kaže Mićo, ne gine narod, nema potrebe.
Kvesić Brano:	Normalno. Nema šta on kaže života...
Mandić Momčilo:	Vi imate svoju državu, mi svoju. Muslimani nek traže sebi, jebi ih.
Kvesić Brano:	Jeste, dobro si reko, jeste.
Mandić Momčilo:	Dogovoreno.
Kvesić Brano:	Dobro ...